

[Gert Petersen.]

sig ikke forsvare militært. Som følge deraf foreslår vi, at udgifterne på denne post stryges. Disse penge er spildt. Men vi er da godt klar over, at der findes konflikter i verden, vi ønsker en styrkelse af De Forenede Nationer, og ud fra den betragtning ønsker vi netop at holde de bevillinger, der er afsat til en fredsbevarende styrke for FN, uden for den nedskæring, som vi i almindelighed foreslår på forsvarsministeriets konto.

Så skal jeg sige om et par andre af de forslag, som er kommet frem, og som vi ikke har haft lejlighed til at kommentere hidtil, at de allerfleste af de forslag, som venstresocialisterne har stillet uden for betænkningen, kan vi støtte. Der var ét omkring eksaminerne, som vi ikke kan støtte, som fru Ebba Strange nævnte, og der er et andet forslag, som vi vil undlade at stemme om. Vi har megen sympati for forslaget, men synes altså, at slaget på tasken har været lige tilfældigt nok. Det er forhøjelsen af midlerne til frihedsbevægelser, til uddannelsesmæssig og humanitær støtte, fra ca. 14 mill. kr. op til 100 mill. kr. Vi er tilhængere af en forhøjelse, derfor vil vi ikke stemme imod det, men om man lander lige på det rigtige tal her, har vi nok vores tvivl om, og derfor vil vi heller ikke stemme for det, men undlader at stemme.

På et bestemt punkt ændrer vi vores afstemning i forhold til tidligere, når det drejer sig om de af VS stillede forslag. Det er vedrørende bevillingen til politiets efterretningstjeneste. Vores begrundelse for at stemme for venstresocialisternes forslag er ikke helt den samme som det, venstresocialisterne lægger til grund i deres bemærkninger. Vi mener i og for sig ikke, at en suveræn stat kan leve uden en politimæssig efterretningstjeneste, men så længe denne efterretningstjeneste ikke er under en eller anden form for parlamentarisk kontrol, føler vi os så utrygge ved den, at vi ikke længere vil være med til at bevilge penge til den. Det er en holdning, som vi har bebudet, også dengang vi sidst havde et forslag fra socialistisk folkeparti til behandling her om gennemførelse af en demokratisk, parlamentarisk kontrol, et forslag, som var fuldkommen identisk med det forslag, som en tidligere socialdemokratisk regering havde fremsat, jeg tror, det var i 1972, da den nuværende justitsminister var ordfører for den socialdemokratiske regering og talte for for-

slaget. Af en eller anden mystisk grund havde han totalt ændret opfattelse, da vi kom med vores forslag, som altså var næsten helt identisk, 3 år senere. Nu var det ikke nødvendigt. Vi mener tværtimod efter alt det, som kom frem omkring årsskiftet 1975-76, at en sådan parlamentarisk kontrol er mere nødvendig end nogen sinde, ellers risikerer vi – vi har en meget stærk anelse om, at det er det, der sker – at efterretningstjenesten i stedet for at beskæftige sig med afværgelse af terrorisme og den slags ting først og fremmest er optaget af at infiltrere venstreorienterede grupper og arbejde alene i den retning. Derfor vil vi denne gang, da vi ikke har kunnet få denne parlamentariske kontrol med efterretningstjenesten, stemme for venstresocialisternes forslag ud fra den betragtning, at vi under de givne vilkår ikke vil bevilge penge til en efterretningstjeneste, der ikke er underlagt parlamentarisk kontrol.

Der er et par andre forslag vedrørende arbejdsmarkedet, som jeg vil benytte lejligheden til også at sige et par ord om. Der er stillet forslag om ophævelse af arbejdsretten. Det forslag vil vi undlade at stemme til. Hvorfor? Fordi hvis det forslag bliver vedtaget sådan uden videre – og det synes jeg egentlig man skulle gøre sig klart – så ryger alle disse sager direkte i byretten. Det er nu engang sådan her i landet, at vi har forskellige retsinstanser, og der er ikke nogen, der kan unddrage sig retsinstanser, det fremgår af grundloven, og det vil sige, at hvis man bare simpelt hen fjerner arbejdsretten, så ryger sagerne i byretten, så ryger de til de civile domstole, og det kan vi ikke være tjent med. Vi ønsker også, at arbejdsretten fjernes, men vi ønsker, at det skal ske på en sådan måde, at man inden for hele overenskomstområdet gennemfører et minimallønssystem, dvs. at konflikter om lønninger bliver overenskomstmedholdelige, og at der så er en arbejdsret til at tage sig af tryghedsspørgsmålene. Den måde, som det her er foreslået på, at man simpelt hen fjerner arbejdsretten ved at lade være med at bevilge pengene, fører bare til, at sagerne ryger i byretten, og det er ikke bedre. Vi vil undlade at stemme.

Så er der et forslag om ophævelse af forligsinstitutionen. Det vil vi stemme imod. Vi har fremsat forslag ved adskillige lejligheder om en demokratisering af forligsinstitutionen, ophævelse af sammenkædningsregler osv., men vi drømmer da ikke om, at man kan klare sig